

1467**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 13 sierpnia 2003 r.

w sprawie sposobów załatwiania wniosków, skarg i próśb osób osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych

Na podstawie art. 249 § 3 pkt 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Załatwianie wniosków, skarg i próśb przez organy właściwe do ich rozpoznania nie narusza zasad regulujących wykonywanie kar i środków karnych oraz porządku obowiązującego w miejscu wykonywania tych kar lub środków.

§ 2. Prośby i wnioski dotyczące działalności jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, zwanych dalej „jednostkami organizacyjnymi”, załatwiają kierownicy tych jednostek w ramach swoich zadań.

§ 3. 1. Skargi dotyczące działalności jednostek organizacyjnych oraz postępowania funkcjonariusza Służby Więziennej, zwanego dalej „funkcjonariuszem”, i pracownika Służby Więziennej, zwanego dalej „pracownikiem”, załatwiają:

- 1) kierownik jednostki organizacyjnej — jeżeli skarga jest do niego adresowana, a nie dotyczy jego bezpośredniej działalności lub bezpośredniej działalności jego zastępcy i podjętych przez nich decyzji, chyba że w tym zakresie zostanie uznana za zasadną;
- 2) dyrektor okręgowy Służby Więziennej — jeżeli skarga dotyczy działalności nadzorowanej przez niego jednostki organizacyjnej i nie została załatwiona w trybie określonym w pkt 1 lub w ust. 2;
- 3) Dyrektor Generalny Służby Więziennej lub osoba przez niego wyznaczona — jeżeli skarga dotyczy działalności okręgowego inspektoratu Służby Więziennej i nie została załatwiona w trybie określonym w pkt 1;
- 4) Minister Sprawiedliwości lub osoba przez niego wyznaczona — jeżeli skarga dotyczy działalności Centralnego Zarządu Służby Więziennej i nie została załatwiona w trybie określonym w pkt 1.

2. Organy wymienione w ust. 1 pkt 2—4 mogą przekazać celem załatwienia kierownikowi nadzorowanej jednostki organizacyjnej skargę zawierającą zarzuty dotyczące bezpośredniej działalności funkcyjna-

riusza lub pracownika tej jednostki organizacyjnej, z poleceniem udzielenia informacji o sposobie załatwienia skargi. Nie dotyczy to skarg, których przedmiotem jest bezpośrednia działalność kierownika jednostki organizacyjnej lub jego zastępcy i podjęte przez nich decyzje.

3. O przekazaniu skargi, o której mowa w ust. 2, przez organy wymienione w ust. 1 pkt 3 i 4 informuje się dyrektora okręgowego Służby Więziennej sprawującego nadzór nad jednostką organizacyjną, której działalność skarga dotyczy.

§ 4. Skarga dotycząca wskazanej w niej osoby nie może być przekazana do rozpoznania tej osobie ani osobie, wobec której pozostaje ona w stosunku nadzorności służbowej.

§ 5. Kierownik jednostki organizacyjnej, jeżeli nie jest właściwy do załatwienia wniosku, skargi lub prośby, przekazuje niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania, wniosek, skargę lub prośbę właściwemu organowi, zawiadamiając o tym wnoszącego wniosek, skargę lub prośbę, albo wskazuje ten organ wnoszącemu.

§ 6. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej załatwia również, z uwzględnieniem zasad określonych w § 3—5, skargi skierowane w szczególności do sądów, prokuratur oraz innych organów władzy publicznej, instytucji albo organizacji społecznych, jeżeli zostały mu przekazane przez adresatów. O sposobie załatwienia przekazanych skarg zawiadamia się adresatów, do których skargi były skierowane, jeżeli zażądadają takiego zawiadomienia.

2. Na żądanie organów uprawnionych na podstawie odrębnych przepisów do załatwiania skarg w sprawach osób osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych, kierownik jednostki organizacyjnej udziela tym organom wyjaśnień i informacji niezbędnych do załatwienia skargi, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych oraz przepisów o ochronie danych osobowych.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do próśb i wniosków.

§ 7. 1. Wnioski, skargi i prośby mogą być wnoszone pisemnie, telegraficznie lub za pomocą telefaksu, poczty elektronicznej, a także ustnie do protokołu.

2. Jeżeli jeden wniosek, skarga lub prośba dotyczy spraw, dla których właściwe do załatwienia są różne organy, kierownik jednostki organizacyjnej, do którego

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 111, poz. 1194, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 200, poz. 1679 oraz z 2003 r. Nr 111, poz. 1061 i Nr 142, poz. 1380.

wpłynął taki wniosek, skarga lub prośba, załatwia sprawę należące do jego właściwości, a pozostałe przekazuje do załatwienia właściwym organom, a w szczególności kierownikom innych jednostek organizacyjnych, sądom, prokuraturom oraz innym organom władzy publicznej, instytucjom albo organizacjom społecznym, poprzez przesłanie odpisu albo wyciągu z pisma lub z protokołu, o którym mowa w ust. 1.

3. Protokół, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności: datę przyjęcia wniosku, skargi lub prośby, imię i nazwisko osoby zgłaszającej oraz zwięzły opis treści sprawy. Protokół podpisują wnoszący wniosek, skargę lub prośbę i przyjmujący zgłoszenie. Przepisy § 3—5 stosuje się odpowiednio.

4. Wniosek, skargę lub prośbę, adresowane do właściwego organu i przesłane w odpisie do innego organu, rozpoznaje i załatwia, w ramach swojej właściwości, organ, do którego były adresowane.

5. Jeżeli z treści wniosku, skargi lub prośby nie można należycie ustalić ich przedmiotu, wzywa się wnoszącego wniosek, skargę lub prośbę do złożenia, w terminie 7 dni od otrzymania wezwania, wyjaśnienia lub uzupełnienia, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku, skargi lub prośby bez rozpoznania. Nie dotyczy to przypadku, gdy organem właściwym do załatwienia wniosku, skargi lub prośby jest dyrektor zakładu karnego lub dyrektor aresztu śledczego, których działalności wniosek, skarga lub prośba dotyczą, a wnoszący wniosek, skargę lub prośbę przebywa w tym zakładzie karnym lub areszcie śledczym.

6. Cofnięcie skargi przez wnoszącego nie wstrzymuje jej załatwienia. Cofniętą prośbę lub wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

§ 8. 1. Wnioski, skargi i prośby, które nie wymagają zebrania dowodów, informacji lub przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego oraz zbadania akt, powinny być załatwione bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni.

2. Jeżeli rozpoznanie wniosku, skargi lub prośby wymaga zebrania dowodów, informacji lub przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego oraz zbadania akt, termin załatwienia wniosku, skargi lub prośby można przedłużyć o czas niezbędny do dokonania tych czynności. O przedłużeniu terminu załatwienia należy pisemnie poinformować wnoszącego wniosek, skargę lub prośbę.

3. Organy wskazane w § 3 ust. 1 mogą zwrócić się, w razie potrzeby, do innych organów o przekazanie w określonym terminie dokumentacji, informacji i wyjaśnień niezbędnych do rozpoznania wniosku, skargi lub prośby.

4. Jeżeli dokumentacja stanowiąca dowód niezbędny do rozpoznania wniosku, skargi lub prośby jest w posiadaniu innych organów lub instytucji i nie może zostać zwrócona w terminie żądanym przez organ właściwy do załatwienia wniosku, skargi lub proś-

by, ich załatwienie zawiesza się do czasu przekazania tej dokumentacji organowi rozpoznającemu wniosek, skargę lub prośbę, o czym informuje się osobę, która je wniosła.

5. W zależności od treści wniesionych wniosków, skarg i prośb przekazuje się je, przed ich załatwieniem, właściwej merytorycznie komórce organizacyjnej danej jednostki organizacyjnej, w celu zajęcia stanowiska w określonym terminie.

6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach skarga powinna być rozpoznana bezpośrednio na miejscu zdarzenia przez przedstawicieli jednostki organizacyjnej nadrzędnej nad jednostką organizacyjną, której skarga dotyczy.

7. Wyniki czynności prowadzonych w celu zbadania zasadności skargi dotyczącej działalności zakładu karnego lub aresztu śledczego opisuje się w sprawozdaniu, które powinno przedstawiać fakty stanowiące podstawę do oceny rozpoznawanych zarzutów, a w szczególności konkretne nieprawidłowości i uchybienia, jeżeli je stwierdzono, ich przyczyny i skutki, a także wnioski wynikające z dokonanych ustaleń, zaakceptowane przez kierownika jednostki organizacyjnej, który zlecił zbadanie skargi. Do sprawozdania załącza się niezbędne dowody związane z jego treścią.

§ 9. 1. Organ właściwy do załatwienia wniosku, skargi lub prośby jest obowiązany zawiadomić pisemnie wnoszącego wniosek, skargę lub prośbę o sposobie ich załatwienia.

2. Obowiązek pisemnego zawiadamiania, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy prośb i wniosków składanych osobiście w swojej sprawie przez osobę osadzoną w zakładzie karnym lub areszcie śledczym i załatwionych bezpośrednio po zgłoszeniu.

3. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, dyrektor zakładu karnego lub dyrektor aresztu śledczego, jeżeli nie przychylił się do skargi, jest obowiązany pouczyć wnoszącego skargę o możliwości złożenia skargi na sposób jej załatwienia do właściwego organu, wymienionego w § 3 ust. 1 pkt 2—4.

§ 10. 1. W przypadku złożenia skargi zawierającej zarzuty, które były już rozpoznawane i zostały uznane za bezzasadne, organ właściwy do jej załatwienia może, w odpowiedzi na tę skargę, podtrzymać swoje wcześniejsze stanowisko.

2. O załatwieniu skargi w sposób, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia się kierownika nadrzędnej jednostki organizacyjnej. Nie dotyczy to skarg załatwianych przez Ministra Sprawiedliwości.

3. W razie dalszego ponawiania skargi opartej na tych samych podstawach faktycznych, organ właściwy do jej załatwienia może pozostawić tę skargę bez rozpoznania.

§ 11. 1. Ewidencję wniosków, skarg i prośb wpływających do jednostki organizacyjnej prowadzi wyzna-

czony funkcjonariusz lub pracownik tej jednostki organizacyjnej albo określona komórka organizacyjna.

2. Ewidencję wniosków, skarg i próśb prowadzi się w formie dzienników, oddzielnie dla skarg oraz wniosków i próśb.

3. Dla dziennika skarg oraz dziennika wniosków i próśb prowadzi się skorowidze w układzie alfabetycznym według nazwisk osadzonych, których dotyczą skargi oraz wnioski i próśby.

4. Wzór dziennika, o którym mowa w ust. 2, określa załącznik do rozporządzenia.

5. Dokumentację dotyczącą wniosków, skarg i próśb przechowuje się na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

6. Dzienniki i skorowidze, o których mowa w ust. 2—4, mogą być prowadzone w formie elektronicznej.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 2003 r.²⁾

Minister Sprawiedliwości: w z. *J. Łankiewicz*

²⁾ Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia utraci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 października 1999 r. w sprawie załatwiania wniosków, skarg i próśb osób osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych (Dz. U. Nr 85, poz. 945).

